Díszelőadás az Operaházban

Felvonták az Állami zászlót — Koszorúzás a szovjet hősi emlékműveknél

Hazánk felszabadulásának 31. évfordulója alkalmából szombaton reggel a Parlament előtti Kossuth Lajos téren ünnepélyes külsőségek között, katonai tiszteletadással felvonták az Állami zászlót.

A zászlófelvonási ünnepség volt szombaton reggel a Gellért-hegyen is a Felszabadulási emlékműnél, ahol a magyar nemzeti lobogót és a nemzetközi munkásmozgalom vörös zászlóját vonták fel, ugyancsak katonai tiszteletadással.

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa és a Hazafias Népfront Országos Tanácsa hazánk felszabadulásának 31. évfordulója alkalmából szombaton délelőtt koszorúzási ünnepséget rendezett Budapesten, a Szabadság téri szovjet hősi emlékműnél. A zászlókkal díszített téren az emlékművel szemben katonai díszszázad sorakozott fel.

A koszorúzási ünnepségen megjelent *Apró Antal, Benke Valéria, Fock Jenő, Huszár István, Nemes Dezső, Németh Károly,* és *Óvári Miklós,* az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai; *Gyenes András, Győri Imre* és *Pullai Árpád,* a Központi Bizottság titkárai, továbbá a Központi Bizottság, az Elnöki Tanács és a kormány számos tagja, politikai, gazdasági és kulturális életünk sok vezető személyisége. Az ünnepségen részt vettek a budapesten akkreditált diplomáciai képviseletek vezetői is.

Kürtszó harsant, amikor *Losonczi Pál,* az Elnöki Tanács elnöke — *Czinege Lajos* vezérezredes, honvédelmi miniszter társaságában — a koszorúzás színhelyére érkezett.

A szovjet és a magyar himnusz elhangzása után megkezdődött a koszorúzás. A Népköztársaság Elnöki Tanácsa nevében *Losonczi Pál,* az Elnöki Tanács elnöke és *dr. Trautmann Rezső,* az Elnöki Tanács helyettes elnöke; az MSZMP Központi Bizottsága nevében *Kádár János,* a KB első titkára és *Biszku Béla,* a KB titkára, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai; a Minisztertanács nevében *Lázár György,* a Minisztertanács elnöke és *Aczél György,* a Minisztertanács elnökhelyettese, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai helyeztek el koszorút az emlékmű talapzatára.

Ezután a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége nagykövetségének nevében *V. J. Pavlov* nagykövet, B. D. *Sevikin* követ-tanácsos és *D. I. Oszadcsij* vezérőrnagy, katonai és légügyi attasé helyezte el a koszorút.

Koszorúztak a diplomáciai testület képviselői is.

A Hazafias Népfront Országos Tanácsa nevében *Sarlós István,* az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a HNF Országos Tanácsának főtitkára és *dr. Szentistványi Gyuláné,* a HNF Országos Tanácsának titkára helyezett el koszorút. A Szakszervezetek Országos Tanácsa nevében *Gáspár Sándor,* az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a SZOT főtitkára és Földvári Aladár, a SZOT elnöke koszorúzott.

A magyar fegyveres erők nevében *Czinege Lajos* vezérezredes, honvédelmi miniszter, *Benkei András* belügyminiszter és *Nagy György,* a munkásőrség országos parancsnokának első helyettese koszorúzott.

Az ideiglenesen hazánkban állomásozó szovjet déli hadseregcsoport nevében *F. F. Krivda* vezérezredes, a déli hadseregcsoport parancsnoka, *F. K. Iscsenko* altábornagy és A. Ny. Zajcev altábornagy helyezett el koszorút.

A Magyar Partizán Szövetség nevében *Uszta Gyula* főtitkár, *Somogyi Miklós,* a Partizán Szövetség Országos Bizottságának tagja és *dr. Tihanyi Sándor,* a Partizán Szövetség választmányának tagja koszorúzott.

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága nevében *dr. Maróthy László,* az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a KISZ KB első titkára, *Borbély Gábor,* a KISZ KB titkára és *Füle Beáta,* a KISZ KB tagja; a Magyar—Szovjet Baráti Társaság nevében *Nagy Mária* főtitkár és *dr. Ligeti Lajos,* az MSZBT alelnöke; a fővárosi tanács nevében *Szépvölgyi Zoltán* tanácselnök és *Kelemen Lajos* elnökhelyettes helyezett el koszorút.

A főváros dolgozói a hála és a megemlékezés virágaival borították az emlékmű talapzatát.

A koszorúzási ünnepség — az Internacionálé hangjai után — a katonai díszalakulat elvonulásával ért véget.

Koszorúzási ünnepség volt szombaton délelőtt a felszabadulási évforduló alkalmából a Hősök terén is, a magyar hősök emlékművénél.

Hazánk felszabadulásának 31. évfordulója alkalmából, szombaton este az Operaházban ünnepi előadáson adták elő Muszorgszkij Borisz Godunov című operáját.

Részt vett az előadáson Sarlós István, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtitkára, Győri Imre, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, dr. Trautmann Rezső, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának helyettes elnöke, Keserű Jánosné könnyűipari miniszter, dr. Orbán László kulturális miniszter, Puja Frigyes külügyminiszter, Rödönyi Károly közlekedés- és postaügyi miniszter, dr. Simon Pál nehézipari miniszter, Katona Imre, a budapesti pártbizottság első titkára, Inokai János, az országgyűlés alelnöke, Szépvölgyi Zoltán, a fővárosi tanács elnöke, s a politikai és a társadalmi élet több más vezető személyisége. Jelen volt az előadáson a budapesti diplomáciai képviseletek sok vezetője és tagja is.

A magyar és a szovjet himnusz elhangzása után Lukács Miklós, az Operaház igazgatója üdvözölte az ünnepi előadáson megjelenteket.

Bútoráruház épül Szegeden

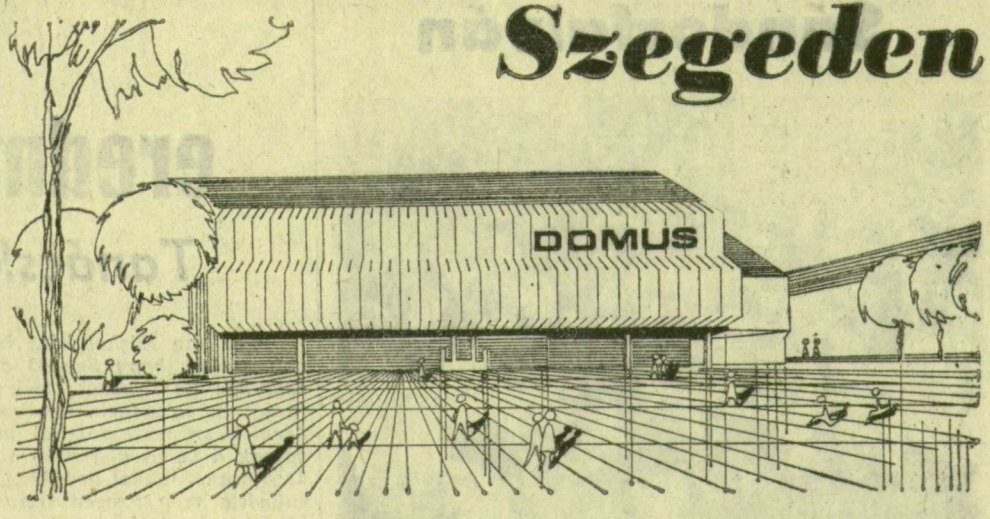

A lakáskultúra iránti fokozódó érdeklődés, a viszonylag elmaradott üzlethálózat és kevés bemutatási lehetőség indokolja évek óta új, korszerű lakberendezési áruház építését Szegeden. Az utóbbi években a bútorgyártás mind mennyiségben, mind kivitelben és választékban jelentősen fejlődött, gazdagodott. Különösen 1971 óta, a Gazdasági Bizottság határozata alapján végrehajtott rekonstrukció teremtett új helyzetet, nemcsak a termelésben, hanem a bútorellátásban is. Az igények kielégítésében szükség van a korszerű áruházrendszerre, és a raktározas jobb körülményeinek a megteremtésére. A Domus-hálózat, a nagy áruházak rendszere, az ország több városában segíti már elő a közönség ízlésének formálását, igényeinek kielégítését, mondhatni a megfelelő bútorok gyártását, illetve értékesítését.

Nem új keletű megállapítás, hogy a bútorkereskedelem adottságai általában és itt, Csongrád megyében is, elavultak. A korszerűtlen kereskedelmi hálózat, a néhány négyzetméter alapterületű boltokkal nem ad lehetőséget még a választék töredékének bemutatására sem. Új helyzetet teremtenek a Domus-áruházak, amelyek megfelelő eladó- és raktártérrel rendelkezve lehetővé teszik a bútorok kulturált bemutatását és forgalmazását. Örömmel értesültünk arról, már a negyedik ötéves terv évében, hogy az ötödik meghozza Szegedenek is a nagy bútoráruházat.

Megyénkben az életszínvonal dinamikus fejlődésével együtt az elmúlt 15 évben gyorsan emelkedett a lakosság tartós fogyasztási cikkek iránti kereslete. A lakosság bútorvásárlásának növekedése elérte a 437 százalékot, ez magasabb az országos átlagnál. Ennek ellenére az ellátás nem volt zavartalan: elsősorban az értékesítési hálózatnak az igényeknél lassúbb ütemű fejlődése miatt.

Az elmúlt másfél évtizedben az országos bútorhálózat 275 százalékkal, megyénkben ennél kisebb mértékben, csak 200 százalékkal fejlődött. Ezt az adatot torzítja, hogy a BÚTORÉRT Vállalat szegedi raktárában, a Fonógyári úton is — egyéb elárusítóhely hiánya miatt — értékesítenek bútorokat. Ha ezt leszámítjuk, a hálózatfejlődés alig haladja meg a 130 százalékot.

A megye többi városaiban, a negyedik ötéves tervben megvalósított rekonstrukciók eredményeként, a bútorboltok korszerű üzletekké váltak. Nőtt az eladó- és a raktártér. Bár még így sem tudják kielégíteni az igényeket, nem felelnek meg az értékesítési követelményeknek. Ugyanis nem minden bútortípus mutatható be ezekben a boltokban a használatnak megfelelő körülmények között. A szövetkezeti vállalatok Kisteleken, Csanádpalotán, Mindszenten és Csongrádon üzemeltetnek bútorboltokat, és elmondhatni, hogy ki is elégítik a helyi igényeket.

Csongrád megye ötödik ötéves tervében jelentős helyet foglal el az a bolthálózat fejlesztése, amellyel a bútorellátási gondokat szeretnénk enyhíteni. A Belkereskedelmi Minisztérium vezetőivel a megye vezetői megállapodtak a Szegeden létesítendő 3500—4000 négyzetméter alapterületű lakberendezési áruház építésében. Ehhez anyagi támogatást is nyújt a minisztérium. A város a BÚTORÉRT Vállalat részére 1977-ben szanálásmentes területet biztosít a Dugonics tér és a Dáni utca által behatárolt területen.

Az új áruház egyedi terv alapján épül. Az építkezést 1978 második félévében fejezik be. A Bútorértékesítő Vállalat a tanulmánytervet és a programot már elkészítette.

Szegeden a Domus-áruház felépítése után a jelenlegi bútoreladótér négyszeresére növekszik. A Bútorértékesítő Vállalat számítógéprendszert is alkalmaz. A nap minden órájában tudják majd, hogy melyik bútorból mennyi van raktáron.

Az életszínvonal növekedésének egyik velejárója és egyben mutatója a lakossági vásárlások — különösen a tartós fogyasztási cikkek forgalmának — dinamikus növekedése. Az ötödik ötéves tervben a szegedi Domus-áruház felépítésével megteremtjük a növekvő igények jó kielégítésének feltételeit.

---

nak felszámolásában, a diszkrimináció nélküli nemzetközi kereskedelemben.

Népünk belpolitikai magatartásnormája együtt változott a nemzetközi életben elfoglalt helyünkkel és szerepünkkel. Hiszen most, amikor gyakran és joggal beszélünk a társadalmi közgondolkodásban és magatartásban fellelhető negatívumokról, nem szabad elfelejtenünk, hogy mit örököltünk e téren a régi rendszertől. A felszabadulás előtti uralkodó osztály értékmérő normája a nacionalizmus, a sovinizmus, az úrhatnámság, az alkotó ember eltiprása, a Nyugat-imádat, az önzés, az egoizmus volt. Dívott az egyke, a kuporgató vagyonimádat.

Hosszan ábrazolhatnánk azt a társadalmi környezetet, amelynek feltételei között az antidemokratikus rendszerre jellemző minden módszerrel üldöztetve gyűjtött erőt a proletariátus és pártja, szövetségben a parasztság és a haladó értelmiség legjobbjaival. A munkásosztály számszerű erőit a harci elszántság megsokszorozta, és a felszabaduláskor vállalta az ország újjá, szebbé építésének fő terhét és felelősségét. Az élen akkor is a munkások, a kommunisták voltak, akiknek a népért küzdő magatartásukkal szentesített érvei magukkal ragadták a haladás híveit, és közös erővel nehéz, de eredményes politikai küzdelemben kiszorították a hatalomból a reakció erőit, a haladás ellenségeit. Ebben az emeberformáló társadalmi, politikai küzdelemben — amely a hatalom kivívásán, majd a Szovjetunió segítségével megvédésén, a szocializmus alapjainak lerakásán és a fejlett szocialista társadalom építésének eddigi lépésein keresztül alakult — formálódott az emberek szocialista magatartása. Az elvi következetességű politika alapján a szocialista építés kezdeti szemlélői közül nem kevesen szövetségeseink lettek — és ennek naponta adják tanújelét a termelésben, a közéletben, kultúrában egyaránt.

Az elvi politika kovácsolta egységessé és szilárddá pártunk sorait, a munkásosztály nemcsak létszámában, de politikai erejében is növekvő seregét, indította el a gazdaságilag egységes alapon dolgozó parasztság gondolatvilágának szocialistává formálását. A társadalmi haladás ébresztette rá az értelmiséget arra, hogy — Lenin szavaival — le kell róniok hálájukat a munkásosztály irányában, amely számukra is tágra nyitotta az alkotás lehetőségét. A szocialista társadalmi forradalom feltételei között kibontakozó tudományos-technikai előrehaladás éveiben, és évtizedeiben így válik egy egész nemzet a munkásosztály politikája megvalósításának alkotó részévé.

Ebben a társadalmi, gazdasági, politikai, ideológiai küzdelemben kovácsolódott ki társadalmi gyakorlatunkban a munkásosztály szocialista erkölcsi arculata, és válik mindinkább a társadalmi erkölcs meghatározó kritériumává. Tisztelet illeti ma az alkotó embert. A becsületesen végzett munka, az erő szerint tisztességesen vállalt és végzett közéleti tevékenység és a szocialista normák szerinti családi élet, egyéni magatartás kerül mindinkább az emberi értékmérés normájának középpontjába. Mindezt úgyis megfogalmazhatjuk, hogy mind több ember számára nemcsak megsejtett vagy keresett, hanem megtalált és formált életcél a szép és értelmes élet. Ehhez feltételt csak a szocializmus és a kommunizmus képes adni, de e társadalom a feltételek megteremtésével együtt követel is tagjaitól.

Nem valószínű, hogy létezik szociológiai mérce, amely matematikai pontossággal meghatározná, hogy tízmilliós népünk — a felnőttek és gyermekek — hány százaléka, milyen szinten jutott el a szocialista gondolkodás vállalásához, gyakorlásához. De a tendenciát az elért óriási léptékű gazdasági-társadalmi fejlődés bizonyítja. A történelemben több olyan társadalmi rendszer volt, amely fennállása első három évtizedében alig jutott el addig, hogy regisztrálja önmagát, megállapítsa saját létezését. A szocialista társadalmi rendszer a Szovjetunióban alig több, mint fél évszázados, a szocialista közösség többi országában mintegy harmincéves, s máris meghatározza a világ arculatát. Eme eredmények óriási mértékben befolyásolják az emberek gondolkodását, magatartását. De befolyásolják azok a nagy eredmények is, amelyek hazánkban vagy szűkebb pátriánkban születtek. Munkája van minden dolgozni akaró állampolgárnak, tanulhat, bontakoztathatja képességét — ha még nem is azonos feltételek között, de ugrásszerűen javuló lehetőségek mellett — minden fiatal.

A földosztás ihlette Illyés Gyula Megy az eke című versét, amelyben így ír: „Fogy az ugar, nő a szántás telve-terjed. Magyarország, így írják a történelmed." Talán nem túlzás, ha ma a szocialista közgondolkodás és szocialista magatartás „mélyszántásának" feladataira hívjuk fel a figyelmet. Ennek útját és irányát a marxizmus—leninizmus hegemóniájának előretekintünk, de e megállásban az alkotó harc, a munkásosztály vezetésével, a munkás-paraszt szövetségen alapuló népi nemzeti egység erősítése jelöli meg. Ez visz közelebb bennünket a termelés-elosztás-fogyasztás helyes szemléletéhez éppúgy, mint a proletárdiktatúra feltételei között kibontakozó szocialista demokrácia gyakorlatához szükséges jogtudat és kötelességérzet, lehetőségfelismerés és felelősségtudat erősítéséhez. A társadalmi fejlődés vezetéséhez a párt belső életének ideológiai, politikai, cselekvési egységének, tisztaságának biztosítása, megőrzése a feltétel. Pártunk kommunista arculatát erősíteni, megőrizni mindannyiunk alapvető kötelessége.

A felszabadulásunk 31. évfordulóján egy pillanatra ünnepelni megállunk, vissza- és előretekintünk, de e megállásban az alkotó munka értelme és szépsége új feladatokra kell, hogy ösztönözzön mindannyiunkat. Pártunk egy esztendeje megtartott XI. kongresszusa vissza- és főleg előretekintve átfogóan elemezte szocialista fejlődésünk mintegy fél évszázadát. Hiszen a programnyilatkozat áttekinti fejlődésünket 1948-tól, és előrevetíti majdnem az ezredfordulóig. Alapot és távlatot adott a kongresszus reális jövőtudatunk fejlődéséhez, és egyben megfogalmazta mindannyiunk felelősségét az immár nemcsak költőien megsejtett, hanem tudományosan tudott jövőnkért. A kongresszus természetesen részletesebben kijelölte feladatainkat az évtizedes távlatok első szakaszára, a következő kongresszusig tartó évekre, és a Központi Bizottság ennek alapján határozta meg 1975. novemberében ez évi tennivalóinkat, amelynek megvalósítása mindennapi társadalmi vérkeringésünk lüktető ere.

Kegyeletünk a szabadságunkért elesettek, tiszteletünk barátaink, szövetségeseink — mindenekelőtt a szovjet nép — és magunk iránt akkor igaz és teljes, ha ésszel és szívvel, az értelem logikájával és az érzelem sokszínű gazdagságával tekintünk vissza és előre felszabadulásunk évfordulóján.

DR. KONCZ JÁNOS